

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 306/08-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Z. M., Š., zastúpenej advokátom JUDr. V. K., M., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. D 1295/2001, Dnot 252/2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Z. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júna 2008 doručená sťažnosť Z. M. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. D 1295/2001, Dnot 252/2001.

Zo sťažnosti vyplýva, že v roku 2001 začalo okresným súdom konanie o dedičstve po poručiťke A. K., rod. G., zomrelej ... (ďalej len „poručiťka“), predmetom ktorého bol jej novoobjavený majetok. Prerokovaním uvedeného dedičstva bol poverený súdny komisár JUDr. J. E., B. Sťažovateľka je účastníčkou tohto konania, ktoré bolo právoplatne skončené 29. apríla 2008 uznesením okresného súdu z 26. marca 2008.

Počas doby trvania tohto konania sa sťažovateľka „*neustále stretávala s tým, že porušovateľ základného práva vydával nesprávne uznesenia o prejednaní dedičstva, ktoré odvolací súd vždy zrušil a vec vrátil porušovateľovi (okresný súd, pozn.) na ďalšie konanie*“.

Prostredníctvom ďalšej účastníčky tohto konania M. T. žiadala sťažovateľka o jeho urýchlené skončenie. Sťažovateľka „*následne počítajúc s tým, že uznesenie porušovateľa základného práva zo dňa 26. 03. 2008 bude opäť zrušené, som sa informovala po jeho doručení v bezplatnej právnej poradni, ktorú poskytuje L. so sídlom v M. ..., že porušovateľ základného práva porušil moje základné práva a slobody...*“.

Podľa sťažovateľky predmetná vec nebola okresným súdom prerokovaná v primeranej lehote, v dôsledku čoho „*nemohla užívať majetok, ktorý bol predmetom dedičstva (pozemky v urbáriate, ktorý vyplácal podiely v neoprávnenej výške inej osobe)*“.

S ohľadom na uvedené bol podľa sťažovateľky «*porušený aj čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, a to najmä v nadväznosti na logický výklad vety „Dedenie sa zaručuje“ (aj vzhľadom na ust. čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd – konanie a rozhodnutie porušovateľa porušilo moje právo na ochranu majetku a moje právo na pokojné užívanie majetku ako fyzickej osoby – vlastníka, t. j. dediča poručiťka, vzhľadom na znenie ust. § 460 Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení – „Dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiťka)*».

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že okresný súd svojím konaním vo veci vedenej pod sp. zn. D 1295/2001,

D 52/2001 porušil jej základné práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, priznal jej primerané finančné zadost'učinenie v sume 120 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. D 1295/01, Dnot 252/01.

1. K namietanému porušeniu základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v označenom konaní

Z obsahu sťažnosti, v ktorej sťažovateľka za porušovateľa svojich práv označila okresný súd, jednoznačne vyplýva, že v čase jej doručenia ústavnému súdu už tvrdené porušovanie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru netrvalo. Rozhodnutie sp. zn. D 1295/01, Dnot 252/01 z 26. marca 2008 nadobudlo právoplatnosť 29. apríla 2008 a týmto dňom bolo označené konanie okresného súdu skončené.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto právu len vtedy, ak bola na ústavnom uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Z podania sťažovateľky vyplýva, že napadnuté konanie bolo na okresnom súde právoplatne skončené 29. apríla 2008. Sťažovateľka sa napriek tomu obrátila na ústavný súd svojou sťažnosťou až podaním z 13. mája 2008 doručeným ústavnému súdu 9. júna 2008, (na poštovú prepravu podaná 8. júna 2008) t. j. v čase, keď porušovanie označeného práva na okresnom súde, ktorý sťažovateľka označila za účastníka konania, už netrvalo a konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože sťažovateľka sa v predmetnej veci domáhala ochrany svojho práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase, keď v označenom konaní pred okresným súdom namietané porušenie práva už netrvalo,

a teda bola odstránená jej právna neistota, pripadalo do úvahy odmietnutie sťažnosti sťažovateľky v tejto časti pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa čl. 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Sťažovateľka taktiež namietala porušenie jej základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, avšak okrem citácie poslednej vety čl. 20 ods., 1 t. j. že „dedenie sa zaručuje“, neuviedla, akým konaním malo k porušeniu tohto práva dôjsť.

Sťažovateľka je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, ktorý pozná náležitosti sťažnosti v konaní pred ústavným súdom pri individuálnej ochrane základných práv a slobôd obsiahnuté v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť v tejto časti neobsahovala zdôvodnenie, preto ju ústavný súd odmietol v tejto časti aj pre nedostatok náležitostí predpísaných zákonom (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2008